

Életünk pusztaságai

2024.11.26.

Suhai György

Amikor Jézus, a szolgálata kezdetén, 3x is legyőzte sátánt a pusztában, ezzel a győzelmével megszentelte, azaz az Istennel való találkozás helyévé tette a pusztát. Egészen addig a zsidók és az ÓSZ is úgy tekintett a pusztára, a pusztaságra, mint a gonosz, a sátán, Azázél tartózkodási helyére, felségterületére, a kitaszítottság, az elutasítottság, a számkivetettség helyére. Maga a hely is tisztátalannak számított, ahová a tisztátalanokat és a tisztátalanságot úzték (ld. 3Móz 16), oda, ahova való.

Jézus tehát azzal indít, hogy a saját felségterületén mér vereséget az ellenségre és hozza el Isten országát, uralmát, jelenlétét még a pusztába is! Bizonyra nagyon komoly Isten-élmény lehetett Jézus számára a 40 nap, amit Isten, az Atyával együtt tölthetett, mielőtt sátán megkísértette volna őt. És innentől kezdve Jézus számára a pusztá lett a hajnali csendességek, az Istennel való minősített találkozások helye.

De csodálatos örömhír ez! Mert ez azt jelenti, hogy ezzel és a kereszten aratott győzelmével Jézus az életünk „pusztaságait” is az Istennel való találkozás, az Isten jelenléte megtapasztalásának különleges helyévé, lehetőségeivé tette! Amikor azt érezzük, hogy Isten távol van tőlünk, elhagyott minket, elfelejtkezett rólunk, tudhatjuk, hogy éppen akkor van a legközelebb hozzánk. Életem legmélyebb üzenetei, prédikációi ezekben a „pusztai” időszakokban keletkeztek. Olyan mélységeit éltem meg, nem csak a saját romlott természetemnek, hanem az Istennel való kapcsolatomnak is, hogy ezen időszakok gyümölcse sokak számára válhatott nem kis áldássá.

Ne csüggedj hát, ha épp a pusztában érzed magad. Halld meg az örömhírt: *„Közel van az Úr a megtört szívűekhez!”* (Zsolt 34:19) Halld meg az Atya hangját! *„Azért ímé csalogatom őt, és elviszem őt a pusztába, és szívére beszélek.”* (Hós 2:13) A pusztá az a hely, ahol tényleg nincs más reményed, megoldásod, válaszod, csak Isten. Egészen addig nem hisszük igazán, hogy egyedül Jézusra van szükségünk, amíg nem kerülünk olyan helyzetbe, ahol egyedül csak Jézus marad. Ne véget vetni akarj, minden áron, ennek az időszaknak, hanem vágyakozz az Isten valóságára és kérd, hogy neked is a szívedre beszéljen, hogy elérje a szívedet! Kérd, hogy mutassa meg magát neked minden eddiginél lenyűgözőbb, valóságosabb módon. Ez a célja a pusztának! Jóh „pusztasága” is ide, egy mélyebb istenismerethez vezetett: *„Eddig még csak hírből hallottam rólad, de most saját szememmel látalak.”* (Jób 42:5) – Jóh lelki szemei felnyíltak Isten még teljesebb valóságára. És ezt várhatjuk mi is életünk pusztaságaitól: mélyebb, valóságosabb Isten-ismeretet, amit azután senki sem vehet el tőlünk.